

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYẾN 368

Phẩm 64: HỌC KHẮP CÁC NẺO TU TẬP (3)

Lại nữa Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nêu quán sắc hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thọ, tưởng, hành, thức hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nêu quán nhã xứ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhã xứ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhã xứ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhã xứ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhã xứ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhã xứ hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nêu quán sắc xứ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc xứ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc xứ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc xứ hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nêu quán nhãm giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhãm giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhãm giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhãm giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán nhãm giới hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán nhãm giới hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nêu quán sắc giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nêu quán sắc giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nêu quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán sắc giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán sắc giới hoặc tịnh tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán sắc giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán sắc giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán sắc giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán nhãm thức giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm thức giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán nhãm xúc hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm xúc hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm xúc hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm xúc hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm xúc hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãm xúc hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhãm, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán nhãnh xúc hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán các thọ do nhãnh xúc làm duyên sinh ra hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán các thọ do nhã, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán địa giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán địa giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán vô minh hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành, thức, danh sáu, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán vô minh hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận; nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Bố thí ba-la-mật-đa hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán pháp

không bên trong hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp không bên trong hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán chân như hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán chân như hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán chân như hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán chân như hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán chân như hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán chân như hoặc là đối tượng được nhận thức

khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán bốn Niệm trụ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Niệm trụ hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán Thánh đế khổ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc tịch tĩnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán Thánh đế khổ hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán bốn

Tĩnh lự hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bốn Tĩnh lự hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán tám Giải thoát hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc tịnh tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán tám Giải thoát hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc là đối tượng được nhận thức khấp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khấp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc ngã hoặc

vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn Tam-ma-địa hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn Đà-la-ni hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc Vô tướng, Vô nguyện hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận; nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc tịch tĩnh hoặc bất tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc tịch tĩnh hoặc bất tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán pháp môn giải thoát Không hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán bậc Cực hỷ hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bậc Cực hỷ hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bậc Cực hỷ hoặc tịch tĩnh hoặc bất tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận;

hý luận, nên quán bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bậc Cực hỷ hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bậc Cực hỷ hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán bậc Cực hỷ hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bậc Ly cấu cho đến bậc Pháp vân hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán năm loại mắt hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán năm loại mắt hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán sáu phép thần thông hoặc là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên quán mười lực của Phật hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc thường hoặc vô thường chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mười lực của Phật hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc lạc hoặc khổ chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mười lực của Phật hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc ngã hoặc vô ngã chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mươi lực của Phật hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc tịnh hoặc bất tịnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mươi lực của Phật hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc tịch tĩnh hoặc chẳng tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mươi lực của Phật hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

tịch tĩnh chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mười lực của Phật hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc xa lìa hoặc chẳng xa lìa chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận; nên quán mười lực của Phật hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận, nên quán bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc là đối tượng được nhận thức khắp hoặc chẳng phải là đối tượng được nhận thức khắp chẳng thể hý luận, do đó chẳng nên hý luận.

